

працює сучасна економіка та що їм потрібно для того, щоб стати кваліфікованими спеціалістами.

Які труднощі є на цьому шляху? Перш за все це зміна законодавчої освітньої бази та приведення її у відповідність сучасним реаліям життя. Другий, не менш важливий момент, – це зміна підходів з боку керівництва та викладачів університетів. Університети по своїй суті не змінювались протягом сторічч, і потрібні певні зусилля у світогляді, щоб суттєво змінити структуру закладів вищої освіти і наповнення навчальних планів і програм у відповідності з сучасними вимогами.

Взагалі дуальна освіта – це симбіоз освіти і виробництва. І тільки в такому поєднанні сучасні університети будуть конкурентоздатними, актуальними та, як завжди, надихати студентів на майбутні звернення.

*Старший викладач кафедри
іноземних мов В. Є. Пономаренко*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ПРОБЛЕМИ ДУАЛЬНОЇ ОСВІТИ

Здебільшого роботодавці нарікають на те, що українським випускникам часто бракує так званих «м'яких» навичок – таких вмій, як, наприклад, здатність самостійно ухвалювати рішення, швидко знаходити вихід у стресовій ситуації. А на наявність «твердих» навичок, тобто професійних, таких як діловодство, логістика, годі й сподіватись. За дослідженнями Гарвардського університету, їх очікують побачити лише 15 % роботодавців.

Зрозуміти причини цієї проблеми доволі просто. Якщо радянська вища освіта гарантувала, що по закінченні навчання випускник точно буде працевлаштований, то сучасна не гарантує нічого. Вона просто не може дати студентові необхідних навичок. Чимало прикладних дисциплін неможливо вивчити, адже в університетах нема науково-дослідницьких центрів.

Студентів вчать застарілої теорії – особливо це стосується ІТ-спеціальностей. Адже перспективні випускники ЗВО, які приходять вчителювати, не приживаються. Низькі зарплати і тонни «паперової роботи» вбивають їхнє бажання вчити. Незмінно поколіннями висиджували свої місця вчителі похилого віку, втомлені від студентів і пар. Врешті-решт студенти розчаровуються в системі освіти, кидають навчання і влаштовуються на роботу. А там лунає вже легендарне «забудьте те, чого вас вчили в університеті».

Дуальна форма навчання, яку пропонують у МОН, передбачає поєднання навчання у ЗВО з навчанням на робочих місцях. Лекційні заняття проводять в університетських аудиторіях, а практичні та

лабораторні, а також курсові проекти – у компанії. Такий студент-працівник повноцінно виконує свої обов'язки, отримує стипендію, наближену до зарплати.

Важливо не плутати досвід студентів, які паралельно поєднують роботу і навчання, з дуальною освітою. За такою схемою студент пропускає заняття, які потім доводиться відпрацьовувати, а також ризикує залишитись без диплома. За дуальної форми робота не шкодить навчанню, а стає його частиною. Також у ЗВО часто називають велику кількість практики на виробництві дуальною формою навчання. Насправді за дуальних програм студент проводить на робочому місці приблизно стільки ж часу, скільки і в навчальному закладі.

Здебільшого дуальна освіта ефективна не для філологів, а для робітничих спеціальностей, медицини, права та ІТ-технологій. Компанії замовляють потрібні їм спеціальності, а навчальні заклади готують фахівців. Підприємства можуть не просто впливати, а навіть формувати розклад занять, забирати зайві предмети. Студентам не доводиться шукати компроміс між навчанням і підробітком, а компанії «перенавчати» працівників. Терміну дуального навчання достатньо, щоб вивчити всі робочі механізми.

Завдяки дуальній освіті студенти отримують сертифікати, які підтверджують їхні навички. І це вже не просто диплом, об'єктивність якого роботодавці часто ставлять під сумнів. Сертифікат означає успішний результат кваліфікаційних тестів корпорації і доводить, що людина дійсно має необхідні навички.

*Канд. філос. наук, доцент кафедри
філософії та соціології*

І. В. Толстов

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ОНЛАЙН-СЕРВІСИ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕФОНІВ

Сьогодні мобільні телефони з бездротовим доступом до мережі Інтернет є майже в кожного студента, що дозволяє використовувати їх не тільки в повсякденних цілях, але й освітньому процесі: під час читання лекцій, проведення семінарських, практичних і лабораторних занять. Однак для організації цього процесу необхідно використовувати певні програмні продукти і методику навчання.

Існує ряд онлайн-сервісів, на базі яких можлива організація навчання студентів. Для їх виділення важливі такі критерії: безкоштовність, простота використання, наочність і повнота одержуваних результатів, функціонування як на мобільному пристрої. Таким критеріям відповідають онлайн-сервіси Padlet та Answer Garden.